

Núm. de Protocol: SS-017-1/95

S E N T E N C I A   N U M .   9 6 - 0 7

PARTS:

Apel.lant: Sr. P.M.C.

Representant: en nom propi
Advocat: Despatx C-B-S

Apel.lada: CASS

Representant: Sra. M.A.F.
Advocat: Bufet A.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet
M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 6 de març de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número SS-017-1/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Lluís Saura Lluvià**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S   D E   F E T

1.- La Secció Administrativa de la Batllia d'Andorra actuant com a tribunal unipersonal, va desestimar, mitjançant la sentència núm. 95-67, de 12 de juliol de 1995, la demanda deduïda pel Sr. P.M.C. i va declarar ajustada al dret la resolució recorreguda de la Caixa Andorrana de Seguretat Social de data 17 de novembre de 1994, la qual declarava que correspon al demandant una pensió mínima de jubilació dels no assalariats.

2.- El 27 de setembre de 1995 va tenir entrada en la Secretaria de la Sala Administrativa d'aquest Tribunal Superior l'escrit d'apel·lació interposat pel demandant contra l'esmentada sentència, de la qual en demana la revocació per tal que se li reconegui el dret a percebre una pensió de vellesa de 5.000 punts en aplicació del primer paràgraf de l'article 41 del Reglament Tècnic.

3.- Un cop feta la designació del magistrat ponent i donat trasllat de l'anterior escrit a la representació processal de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, el va contestar el 17 d'octubre de 1995 demanant la desestimació del recurs i la confirmació de la sentència de la Batllia, ja que la resolució de la CASS objecte del recurs era ajustada al dret i als fins que legitimen l'activitat administrativa.

4.- Per Providència de 17 d'octubre de 1995 es va acordar la substitució de la vista oral per la presentació d'escrits de conclusions, que ambdues parts van presentar el 9 de novembre de 1995, quedant el recurs per deliberar i decidir.

F O N A M E N T S   D E   D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3, paràgraf segon, apartat b) de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- L'agent gaudeix d'una pensió de vellesa calculada per la CASS en funció d'allò que estableix el tercer paràgraf de l'article 41 del Reglament Tècnic; és a dir, l'organisme citat ha tingut en compte que l'assegurat és no assalariat en el moment de jubilar-se i tot i que només ha adquirit 2.095,92 punts (va cotitzar des de l'1 d'abril de 1971 fins el 28 de febrer de 1993) en aplicació del paràgraf esmentat li resta, del mínim de 5.000 punts, l'import dels punts de pensió de vellesa que hauria pogut adquirir cotitzant a la classe C des del dia 1 d'abril de 1968 fins al moment de la jubilació, atorgant-li, en definitiva, una pensió clarament superior a la que li hagués correspost si només s'haguessin tingut en compte les cotitzacions realment fetes.

La pretensió de la part demandant, que reproduïx en aquesta segona instància allò que demanava en la primera i en el recurs administratiu contra la resolució de la CASS, parteix del fet que l'agent va treballar per compte aliena des de l'1 de gener de 1959 fins el 31 de desembre de 1966, és a dir, durant vuit anys, abans que es posés en funcionament -l'1 d'abril de 1968- el sistema d'assegurances de la CASS, i en haver cotitzat més de quinze anys després de la data esmentada quedaria subjecte al règim jurídic del paràgraf primer, la qual cosa li donaria dret al mínim de 5.000 punts de pensió de vellesa, que és el que reclama.

Tercer.- El recurrent recolza el seu raonament en que no hi ha cap raó per a no tenir en compte el període superior a cinc anys de treball al Principat com a assalariat (fet que no es discuteix) malgrat que al moment de jubilar-se no sigui assalariat sinó assegurat, quan la situació laboral anterior sí se'ls té en compte als que sempre han mantingut la condició d'assalariats.

A partir de l'1 d'abril de 1968, els qui no eren assalariats gaudien de la plena possibilitat de cotitzar en qualsevol de les cinc categories a què es refereix l'article 4 del Reglament d'Aplicació núm. 14, amb total llibertat d'opció per aconseguir un nombre més alt o més baix de punts al final de la vida laboral, de manera que és el propi cotitzant no assalariat qui configura el contingut econòmic de la seva pensió escollint la seva classe de cotització.

No obstant, el sistema de previsió estableix -en el tercer paràgraf de l'article 41- una ficció en favor dels empresaris que no han tingut temps, per raó d'edat, d'aconseguir els 5.000 punts, que els hi atorga directament, de manera excepcional. Però per tal de garantir la suficiència i l'equilibri econòmic del sistema els hi resta l'import d'allò

que haurien pogut cotitzar i que per motius que només a ells corresponen, no van cotitzar.

La triple previsió de l'article 41 del Reglament Tècnic és coherent i cadascun dels supòsits que regula té la seva justificació pròpia, per la qual cosa no es pot, com pretén l'apel·lant, interpretar cada paràgraf atribuint-li conseqüències que ultrapassin la seva veritable finalitat, i més si es considera, com cal fer-ho, que el precepte esmentat regula supòsits excepcionals al règim general, que estableix una proporció directa entre allò que es cotitza per vellesa i allò que es percebrà en arribar la contingència.

Quart.- Per tot el què hem exposat, cal desestimar el recurs i confirmar la sentència de la Batllia sense fer pronunciament sobre les costes causades en aquesta segona instància.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del S. P.M.C. contra la sentència núm. 95-67, dictada el 12 de juliol de 1995 per la Secció Administrativa de la Batllia, constituïda en tribunal unipersonal, que confirmem íntegrament. No fem condemna al pagament de les costes causades en aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré